

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžo/153/2015
Identifikačné číslo spisu: 2013200827
Dátum vydania rozhodnutia: 23.11.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumanu
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:2013200827.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Soni Langovej v právnej veci žalobcu: G. W., so sídlom O., zastúpený advokátkou JUDr. Dagmar Hornákovou, so sídlom Advokátskej kancelárie A. Hlinku č. 3044, Sereď, proti žalovanému: Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky, Trnavská cesta 52, P.O.BOX 45, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OLP/7922/2013 zo dňa 11. novembra 2013, konajúc o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/66/2013-58 zo dňa 27. januára 2015, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/66/2013-58 zo dňa 27. januára 2015 m e n í tak, že žalobu z a m i e t a.

Účastníkom konania náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Krajský súd Trnava rozsudkom č. k. 20S/66/2013-58 zo dňa 27. januára 2015 zrušil rozhodnutie žalovaného číslo OLP/7922/2013 zo dňa 11. novembra 2013 podľa § 250ja ods. 2 písm. d) O.s.p., vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie a rozhodol o náhrade trov konania.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že nespochybniteľným právom účastníka je v prípade uloženia pokuty v správnom konaní dostať rozhodnutie, ktoré bude aj v časti určenia jej výšky dostatočne odôvodnené.

V danom prípade žalobcom napadnuté rozhodnutie neobsahovalo skutočnosti, ktoré viedli k uloženiu sankcie, a preto považoval toto rozhodnutie za nepreskúmateľné a zrušil ho pre nedostatok dôvodov.

II.

V zákonom určenej lehote podal žalovaný odvolanie voči rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 25S/66/2013-58 zo dňa 27. januára 2015 a žiadal Najvyšší súd Slovenskej republiky, aby ho v celom rozsahu zrušil a vrátil krajskému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Uviedol, že napadnuté rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu obsahuje odôvodnenie výšky uloženej pokuty tak, ako to požadoval prvostupňový súd. Podľa jeho názoru došlo k chybe v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktorý nesprávne pristúpil ku vzťahu žalovaného k ustanoveniu § 59 ods. 1 zákona číslo 71/1967 o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len správny poriadok). Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že druhostupňový orgán žiadnu pokutu v správnom konaní neukladá. Jeho úlohou je preskúmať prvostupňové správne rozhodnutie v celom rozsahu, čo aj urobil s tým, že považoval uloženú pokutu za primeranú a stotožnil sa s odôvodnením jej výšky.

Poukázal na ustanovenie § 59 ods. 1 správneho poriadku, § 28 ods. 4 písm. g) zákona číslo 125/1995 Z.z. a poznamenal, že sankcia uložená prvostupňovým správnym orgánom bola uložená presne na spodnej hranici zákonného rozpätia, čo uvedený správny orgán náležite odôvodnil. Pokuta nemohla byť teda uložená v nižšej sume a žalovaný ju nemohol zvýšiť v neprospech žalobcu .

III.

Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu poukázal na nepresné označenie účastníkov konania zo strany žalovaného a k veci uviedol, že sa stotožňuje s rozhodnutím Krajského súdu v Trnave a žiadal ho potvrdiť.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní postupoval v zmysle ust. § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. (Správny súdny poriadok), účinného od 01.07.2016, podľa ktorého sa odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona dokončia podľa doterajších predpisov, t.j. podľa zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 212 a nasl.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 O.s.p., keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 a § 211 ods. 2), a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým bolo zrušené rozhodnutie žalovaného číslo OLP/7922/2013 zo dňa 11. novembra 2013 podľa § 250j ods. 2 písm. d) O.s.p., ktorým žalovaný potvrdil prvostupňové rozhodnutie Regionálneho úradu verejného zdravotníctva so sídlom Galante, č. 1258/2013, Hu, Rj zo dňa 02.09.2013 o uložení pokuty vo výške 1000 € za marenie výkonu úradnej kontroly potravín tým, že žalobca mal brániť zamestnancom orgánu úradnej kontroly vykonávať činnosti uvedené podľa § 18 až 20 zákona číslo 152/1995 Z.z. Súd zároveň rozhodol o vrátení veci správne mu orgánu na nové konanie a o trovách konania.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu v spojení s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa a konanie im prechádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho

orgánu.

Najvyšší súd dáva do pozornosti, že úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti, druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov § 247 a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.). Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.).

Z obsahu administratívneho spisu predloženého žalovaným vyplýva, že dňa 02.07. 2013 bol pracovníčkami Regionálneho úradu verejného zdravotníctva so sídlom v Galante vykonaný odber vzoriek, na základe plánu odberov vzoriek potravín na 3. štvrtrok 2013 v rámci výkonu úradnej kontroly potravín. Súčasťou plánu bolo i odobratie vzoriek zo zariadenia prevádzkovaného žalobcom, a to zmrzlináreň, O.. Predmetné zariadenie pracovníčky navštívili o 10: 30 hod., pričom sa legitimovali služobným preukazom otcovi prevádzkovateľa, ktorý bol na danom mieste prítomný. Ten na základe telefonického rozhovoru so žalobcom pracovníčky informoval, že prevádzkovateľ sa nachádza v Bratislave a bez jeho prítomnosti si nepraje zrealizovať odber vzoriek zmrzliny. Otváracia doba zariadenia bola o 11:00 hod. a v čase kontroly nebola v stánku okrem otca žalobcu prítomná žiadna zamestnankyňa. Pracovníčky kontrolného orgánu prišli do prevádzkarne následne o 11:30 hod., pričom prevádzkovateľ sa ani do tohto času nedostavil a na základe telefonického rozhovoru opätovne vyslovil nesúhlas s odberom vzoriek zmrzliny. V internej zápisnici spísanej na účel vykonania odberu potravín v rámci úradnej kontroly bolo skonštatované, že prevádzkovateľ sa dopustil marenia výkonu úradnej kontroly potravín, neposkytnutím súčinnosti sa dopustil priestupku podľa § 29 ods. 1 písm. a) zákona číslo 152/1995 Z.z. o potravinách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 152/1995 Z.z.“ alebo „zákon o potravinách“).

Správny orgán podaním zo dňa 22.07.2013 informoval žalobcu o začatí správneho konania podľa § 18 ods. 2 správneho poriadku o uložení pokuty podľa § 28 ods. 4 písm. g) zákona číslo 152/1995 Z.z. V oznámení správny orgán konštatoval, že žalobca si nezabezpečoval vlastnú kontrolu nad dodržiavaním požiadaviek na bezpečnosť a kvalitu vyrábaných potravín, ktorý zmrzlinu rozvážal do zmrzlinového stánku v Šoporni až od 03.07. 2013 z výroby zmrzliny v Močenku. Žalobca bol informovaný o možnosti vyjadriť sa k zisteniam a k podkladom pre rozhodnutie v určenej lehote.

Žalobca vo svojom vyjadrení k oznámeniu uviedol, že jeho požiadavka byť prítomný pri vykonávaní kontroly vyplynula z nedobrych skúseností s pracovníkmi správneho orgánu. Podľa vlastného názoru, svojim správaním nemaril výkon úradnej kontroly potravín tým, že by bránil zamestnancom úradnej kontroly vykonávať činnosti podľa § 18 až 20 zákona, alebo že by nespolupracoval. Začatie správneho konania o uložení pokuty považoval za nedôvodné.

Prvostupňový správny orgán následne vydal dňa 02.09.2013 rozhodnutie č. 1258/2013 Hu, Rj, ktorým uložil žalobcovi pokutu vo výške 1000 € podľa § 23 ods. 5 a § 28 ods. 4 písm. g) zákona číslo 152/1995 Z.z. za to, že v čase úradnej kontroly potravín v prevádzke žalobcu vyslovil nesúhlas s realizovaním odberu vzoriek na analýzu hodnotenia v nevyhnutnom množstve a rozsahu, pričom súčasne vyslovil požiadavku, aby bol vždy vopred informovaný o plánovanom odbere zmrzliny, ktorý môže byť vykonávaný len za jeho prítomnosti.

Uvedeným spôsobom neumožnil pracovníkom kontrolného orgánu vykonať odber vzoriek.

V odôvodnení predmetného rozhodnutia správny orgán popísal skutkový stav, poukázal na príslušné ustanovenia zákona číslo 152/1995 Z.z. a správneho poriadku. Pri určení výšky pokuty prihliadol na závažnosť, trvanie, následky protiprávneho konania, minulosť prevádzkovateľa a na to, či sa jedná o opakované protiprávne konanie. Aj napriek okolnosti, že miera zavinenia je vzhľadom na predávaný tovar - zmrzlina, pomerne vysoká, orgán úradnej kontroly uložil žalobcovi pokutu na spodnej hranici. Podľa jeho názoru, z hľadiska negatívneho vplyvu na zdravie spotrebiteľov je predaj zmrzliny epidemiologicky závažnou činnosťou spojenou s rizikom vzniku a šírenia prenosných ochorení a to alimentárnych nákaz, ktoré následne môžu spôsobiť ochorenia u širokej skupiny spotrebiteľov, najmä detí. V záujme bezpečnosti potravín určených pre širokú skupinu spotrebiteľov, najmä detí ako hlavných konzumentov zmrzliny, bolo potrebné rozhodnúť o uložení pokuty tak, ako bola určená vo výroku rozhodnutia.

V odvolaní voči prvostupňovému rozhodnutiu žalobca vyjadril názor, že sa nestotožňuje s dôvodmi rozhodnutia, poukázal na svoje vyjadrenie k oznámeniu o začatí konania. Ak mal správny orgán za to, že marí výkon úradnej kontroly, mal požiadať príslušníkov policajného zboru o poskytnutie súčinnosti a nie vec vyhodnotiť ako marenie výkonu úradnej kontroly. Podľa jeho názoru, subjekt, u ktorého sa kontrola vykonáva, by mal byť osobne prítomný, aby mohol celý priebeh kontroly podrobne sledovať. Žiadal prvostupňové rozhodnutie zrušiť.

Z odôvodnenia žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného vyplýva, že sa riadne vysporiadal s námietkami žalobcu i s ohľadom na možnosť asistencie príslušníkov policajného zboru. Uloženú pokutu považoval za primeranú, určenie jej výšky podrobnejšie neodôvodňoval, táto však nebola predmetom odvolacích námietok.

Podľa § 3 ods. 4 správneho poriadku rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

Podľa § 32 ods. 1 a 2 správneho poriadku, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

Podľa § 33 ods. 1 a 2 správneho poriadku, účastník konania a zúčastnená osoba má právo navrhovať dôkazy a ich doplnenie a klásť svedkom a znalcom otázky pri ústnom pojednávaní a miestnej ohliadke.

Správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

Podľa § 34 ods. 1, 4 a 5 správneho poriadku, na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

Vykonávanie dôkazov patrí správne orgánu.

Správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

Podľa čl. 2 Nariadenia (ES) č. 178/2002 „potraviny“ znamenajú akékoľvek látky alebo výrobky, či už spracované, čiastočne spracované alebo nespracované, ktoré sú určené na ľudskú spotrebu, alebo o

ktorých sa predpokladá, že sú na ňu určené.

Podľa ust. § 1 zákona o potravinách, tento zákon ustanovuje

- a) povinnosti prevádzkovateľa potravinárskeho podniku v záujme podpory a ochrany zdravia ľudí a ochrany spotrebiteľa na trhu potravín,
- b) práva a povinnosti osôb vo vzťahu k potravinám,
- c) organizáciu, pôsobnosť a právomoc orgánov úradnej kontroly potravín podľa osobitných predpisov.

Podľa § 2 zákona o potravinách - sa rozumie a) potravinou látka alebo výrobok, ktoré sú spracované, čiastočne spracované alebo nespracované a sú určené na ľudskú spotrebu, alebo pri ktorých sa odôvodnene predpokladá, že budú požití ľuďmi, vrátane nápojov, žuvačiek, všetkých látok vrátane pitnej vody, ktoré sú zámerne pridávané do potravín počas ich výroby, prípravy alebo úpravy, prídavných látok určených napredaj spotrebiteľom a potravín na osobitné výživové účely vrátane dietetických potravín na osobitné medicínske účely ustanovené osobitným predpisom.

Podľa ust. § 4 ods. 1 zákona o potravinách, prevádzkovatelia sú povinní na všetkých stupňoch výroby, spracúvania a distribúcie vrátane internetového predaja dodržiavať požiadavky upravené týmto zákonom a osobitnými predpismi.

Podľa § 18 ods. 1 až 3 zákona o potravinách, úradná kontrola potravín sa vykonáva

- a) na všetkých stupňoch výroby, spracúvania potravín a ich distribúcie,
- b) nad dovozom potravín z tretích krajín a vývozom,
- c) nad dodržiavaním podmienok zdravotnej spôsobilosti podľa osobitných predpisov 9ad) určujúcich požiadavky na osobnú hygienu a hygienu osôb priamo alebo nepriamo zúčastnených na výrobe potravín, manipulácii s nimi a ich umiestnení na trh,
- d) nad dodržiavaním zákazu klamlivej reklamy potravín.

Úradnou kontrolou potravín sa overuje dodržiavanie požiadaviek ustanovených týmto zákonom a osobitnými predpismi v oblastiach a na účel uvedený v odseku 1; neuplatňuje sa, ak ide o metrologickú kontrolu a metrologický dozor, veterinárne kontroly podľa osobitného predpisu, ako aj kontrolu krmív podľa osobitného predpisu.

Podľa ust. § 20 zákona o potravinách, zamestnanci orgánu úradnej kontroly potravín, ktorí vykonávajú úradné kontroly potravín, sú oprávnení odoberať vzorky výrobkov na analýzy a hodnotenia v nevyhnutnom množstve a rozsahu, pričom musí byť zabezpečené právo prevádzkovateľov na dostatok vzoriek pre doplnkové stanovisko znalca.

Orgány uvedené v § 21 ods. 1 písm. b) až d) vykonávajú úradnú kontrolu potravín podľa osobitného predpisu. Úradná kontrola potravín sa môže vykonávať nepretržite; ak z konania alebo charakteru kontrolovanej osoby vyplýva odôvodnený záver, že môže dôjsť k ohrozeniu života alebo zdravia osoby poverenej výkonom kontroly alebo k mareniu výkonu úradnej kontroly, úradná kontrola sa vykoná za spoluúčasti príslušníkov Policajného zboru.

Podľa § 23 ods. 10 zákona o potravinách, výkon úradnej kontroly potravín môžu vykonávať len kvalifikovaní a odborne spôsobilí zamestnanci s ukončeným stredným odborným vzdelaním v príslušnom odbore alebo s ukončeným vysokoškolským vzdelaním prvého alebo druhého stupňa v príslušnom odbore. Vzdelávanie zamestnancov zabezpečuje vzdelávacie zariadenie poverené ministerstvom alebo ministerstvom zdravotníctva v rámci svojej pôsobnosti podľa osobitného predpisu.

Podľa článku 3 bod 1. Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 zo dňa 29. apríla 2004 o úradných kontrolách uskutočňovaných s cieľom zabezpečiť overenie dodržiavania potravinového a krmivového práva a predpisov o zdraví zvierat a o starostlivosti o zvieratá (ďalej len „Nariadenie“), členské štáty zabezpečia, aby sa pravidelne vykonávali úradné kontroly na základe rizika a s vhodnou frekvenciou, aby sa tak dosiahli ciele tohto nariadenia.

Podľa článku 3 bod 2. Nariadenia, úradné kontroly sa budú uskutočňovať bez predchádzajúceho upozornenia, okrem takých prípadov ako je audit, kedy je predchádzajúce informovanie prevádzkovateľa

v oblasti krmív a potravín potrebné. Úradné kontroly sa môžu uskutočňovať aj ad hoc.

Podľa ust. § 28 ods. 4 písm. g) zákona o potravinách, orgán úradnej kontroly potravín uloží právnickej osobe alebo fyzickej osobe podnikateľovi pokutu od 1 000 € do 500 000 €, ak v rozpore s týmto zákonom alebo osobitnými predpismi, sťažuje alebo marí výkon úradnej kontroly potravín tým, že zamestnancom orgánu úradnej kontroly bráni vykonávať činnosti uvedené v § 18 až 20 alebo v určenej lehote nevykoná nimi uložené opatrenia, alebo nedodržiava záväzné pokyny orgánov úradnej kontroly, nezabezpečí stiahnutie potravín z obehu, ktoré nespĺňajú požiadavky podľa tohto zákona alebo osobitných predpisov, a nespolupracuje s orgánom úradnej kontroly potravín.

Podľa ust. § 59 ods. 1 správneho poriadku, odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.

Najvyšší súd konštatuje, že orgány kontroly sú oprávnené vykonať vstup do prevádzky ako aj kontrolu bez predchádzajúceho upozornenia prevádzkovateľa, ako to vyplýva aj z článku 3 bod 2. Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 zo dňa 29. apríla 2004 o úradných kontrolách.

Povinnosťou prevádzkovateľa je umožniť orgánu kontroly odobratie vzoriek potravín a požadovanú súčinnosť.

Z dôkazných prostriedkov obsiahnutých v spise vyplýva, že žalobca nesplnil svoje povinnosti prevádzkovateľa zariadenia, v ktorom sa manipuluje s potravinami, a to umožniť orgánom kontroly jej riadny výkon tým, že nebol súčinný pri snahe pracovníkov kontrolného orgánu, odobrať predávané vzorky potravín - zmrzliny.

Okolnosť, z akého dôvodu pracovníci kontrolného orgánu neprizvali policajné orgány za účelom zabezpečenia riadneho výkonu kontroly, žalovaný dostatočným spôsobom popísal vo svojom prvostupňovom rozhodnutí, dôvodiac okolnosťou, že pred vykonávanou kontrolou nebol predpoklad, že žalobca bude mariť výkon samotnej kontroly. Pracovníci kontrolného orgánu sa do prevádzky žalobcu dostavili opakovane a umožnili tak neprítomnému žalobcovi, ktorý nebol prítomný počas prvého pokusu o kontrolu pred otváracou dobou prevádzky, aby zabezpečil umožnenie realizácie kontroly. Neprizvanie príslušníkov policajného zboru kontrolným orgánom za účelom asistencie pri kontrolných úkonoch neznamená, že by sa žalobca nedopustil správneho deliktu.

V preskúmvanej veci najvyšší súd ďalej zistil, že žalovaný v odvolacom správnom konaní preskúmal prvostupňové rozhodnutie, oboznámil sa s podkladmi pre rozhodnutie, na základe ktorých správne orgány ustálili záver, že došlo k porušeniu povinnosti prevádzkovateľa - žalobcu spôsobom, ktorý bol definovaný vo výrokovej časti prvostupňového správneho rozhodnutia. Zo strany žalobcu neboli spochybnené zistenia, že odmietol odovzdať vzorky ním predávanej komodity - potraviny, za účelom jej následnej analýzy. Svojim prístupom zmaril výkon úradnej kontroly potravín tým, že zamestnancom orgánu úradnej kontroly bránil vykonávať činnosti uvedené v § 18 až 20 zákona o potravinách. Na základe týchto zistení, žalovaný v odvolacom konaní prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

Správne konanie na prvom a druhom stupni tvorí jeden celok. V prípade ak účastník konania v odvolaní nenamietal nepreskúmateľnosť rozhodnutia správneho orgánu ohľadom výšky uloženej pokuty, nemal žalovaný dôvod reagovať a širšie vo svojom rozhodnutí odôvodňovať určenie stanovenej sadzby, ak mal za to, že správna úvaha prvostupňového správneho orgánu bola dostatočná.

Príslušná, vyššie citovaná úprava zákona o potravinách nedáva správnomu orgánu možnosť zvážiť v prípade sťaženia alebo marenia výkonu úradnej kontroly aj prípadné neuloženie pokuty. Naopak, zákon ukladá správnomu orgánu povinnosť v takomto prípade, uložiť podnikateľovi pokutu v rozpätí od 1000 do 500 000 €. Prvostupňový správny orgán uloženie pokuty vo výške 1000 € riadne odôvodnil poukazom na charakter predávaného tovaru - zmrzliny, ktorej konzumácia má vplyv na zdravie spotrebiteľov, najmä detí ako hlavných konzumentov. Žalobcovi uložil najnižšiu možnú sankciu a s prihliadnutím na túto okolnosť sa zdôvodnenie uloženia najnižšej novej sadzby javí odvolaciemu súdu ako dostatočné.

Odvolací súd dáva do pozornosti, že rozsah súdneho prieskumu je daný rozsahom žalobných dôvodov (§ 250j ods. 1 O.s.p.).

Z textu žaloby podanej žalobcom na súd dňa 18.12.2013 ani z odvolania voči prvostupňovému správnomu rozhodnutiu najvyšší súd nezistil, že by žalobca namietal výšku uloženej sankcie. Uloženie sankcie považoval za nezákonné z dôvodu, že trval na požiadavke predchádzajúceho upozornenia, že sa v jeho prevádzke bude realizovať kontrola a na osobnej účasti. Námietka smerujúca voči samotnému rozsahu uloženej pokuty a nedostatku jej odôvodnenia zo žaloby nevyplýva.

Zrušenie rozhodnutia žalovaného krajským súdom z dôvodu nepreskúmateľnosti rozhodnutia v časti určenia výšky pokuty preto nepovažuje odvolací súd za dôvodné.

Na základe uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že je potrebné rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/66/2013-58 zo dňa 27. januára 2015 zmeniť a žalobu ako nedôvodnú zamietnuť podľa ust. § 220 v spojení s ust. § 246c ods. 1 O.s.p.

O trovách konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 2 v spojení s ust. § 246c ods. 1 O.s.p. s prihliadnutím na ust. § 250k ods. 1 O.s.p. tak, žalobcovi nepriznal náhradu trov konania z dôvodu neúspechu v konaní a žalovanému nárok na náhradu trov konania zo zákona nevyplýva.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.